

Méltóságos, és Tekécses Consiliarius Úr,
Nagy Kezességű Dágya Urunk.

Alázatosan engedelmes Kérésűnk Nagyságodtól, hogy esetij levelünkkel bé-
torokodunk alkalmazandóni; de mind a fehérség, mind az-
igaz ok, kénszeresenel benmüntet. Legyen ezen alázatos
Kérésünkben Nagyságod Kezess Dárfogónt, és Patronusunk,
ollyan kedves dölgoz fog Nagyságod eslekedni evántunk,
mellynek Isten Efen a bővség meg-jusalmartatója, a melly
alázatos Kérésűnk rövidesen ez az el-milt fehérség elin,
a mi Reformatus elinkt ezen fent Ándásst meg-ülték,
a mikor ez, merő Pufca vót. Ebben a pufcában vót egy
pufca-templom, a mellynek csak a négy fala állott fel.
Az akkori Méltóságos Földes Uraságnat, Dágo Kácz György
Urunkat engedelméből, a mi Reformatus elinkt azon puf-
ca Templom fatotz findel alá-vettél, és fehékes vinil-
tattanát belé. Előjövén arusan közzent lakni söt Efen-
dövel Catholikus lakos társaint, mikor Méltóságos Dágo
Kudnyánsky József Úr ő nagyságára, mint Földes Úrca,
ment elöl ezen fent Ándási Helység, 1746ta Ezen
Templomunkat Catholikus lakos társaintnak által vette, és il-
vel adta, mint ezen levél in Copia bizonyította; a mi Re-
formatus elinkt fehérséget, a fehérs az idő fehérs, a mi-
kor ez ezé, kénszerenél vólrat Földes Uróknat ebben is
engedelmes kedni. Mi ezen Rysá Eklésiának Dölgoz bírtat
vala, a Méltóságos Familiának akkori Fycalissára, Petro-
vits Tamás Úrca 1782. Efenőben, és arusan is; hogy a
Méltóságos Öreg Urunkat dölgozza. Ki ez, bírtatott is ben-
nüntes. Arusan való időben, úgy mint 1780ta Efenőben,
a Méltóságos Öreg Földes Áffonyunk, ezen régi Templ-
munkat falára, új Templomot épített, tve onnyal d-
gyütt, a mellybe járnat mostan Isteni ríselekre Catholikus

latos társaink. A' sol birsataj Koiben, meg-hal Méltóságos
őreg Földes Urunk, meg-hal Petecovis, Tamás Jizcalj
Ur is, meg-hal a' Méltóságos Nagy Affonyunk is, s' azon
Templomunk d'olga abba marad. Mostan jó Istennel ke-
gyelmes segedelme által azon vagyon, hogy, mostan re-
gelyes szegedelme által azon nagy templomunk fundamen-
tált jövőként Mihály naphoz új Templomunk fundamen-
tomát te-sigyné, minetuzánna sárból, és nádból öve re-
karott Templomunkat, majd a' fél is el-hordja fejűnt
felül, a' harcang lábunk is csak alig al, hogy állandóbb
ként épüléseket építsünk a' Kegyelmes Istennel ként
képeletre: méltóságos Nagyságos a' Méltóságos Familia
előtt, nékünk Kegyes Földes Urunk a' Nagyságos előtt azt
ki-b'olgozni, hogy mind azon régi Templomunkat kölyi-
get meg-kaphassuk, mind pedig Kegyes Földes Urunk a' Nagy-
ságos elgyébb segedelemmel is méltóságosnak lenni; mert ha
ez valami nagy momentumú dolog nem-lette volna, a' Mélt-
óságos őreg Ur, ilyen reflexióba nem-lette volna,
mint Kegyes levelébe meg-ígérte azt a' mi Reforma-
tus elénknek, a' melly levele ő Nagyságának meg-most
is kezünkkel vagyon. Ezt, a' Kegyes Gratiát méltóságos
Nagyságos exarsunt meg-mutatni, Istenne sekiértve,
egy közelettelünk mi te-azra, hogy Nagyságos drága
életére Isten előtt edesem meg-ne-fűnyűnt, mel-
lyel magunkat, s' regény Ekliziantat Nagyságos Kegyes
Gratiájában ajánlván, vagyunk

Nagyságodnak

L. Anderson, 29. Aug.
1802

alíratos regény földgái az
egész Refórás Közseg, és gyű-
lekeset.